

לשאלה הנשאלת רבות באשר לעיסוק שלי בחיים, התשובה שלי היא מורה.

מורה? עם תואר מהטכניון? למה עשית את זה לעצמך? התשובה שאני עונה בגאווה רבה היא "כן". אני מורה. בתור הבחירה הראשונה שעשיתי אי שם אחרי הצבא כשחשבתי מה ללמוד ומה אני רוצה לעשות כשאהיה גדולה. השנה האחרונה, שנת ההתמחות שלי בהוראה, רק חיזקה את הבחירה שעשיתי. לא בגלל השכר כמובן ובטח שלא בעקבות החופשים, אלא בעקבות שאר הדברים שחשובים אף יותר.

התחלתי את השנה קצת מבולבלת, וזה קרה עוד לפני הכניסה הראשונה לכיתה. מכל כיוון נפלו עלי טפסים למלא, תיקים לפתוח, אנשים להחתיים ובירוקרטיה אינסופית. משם, האתגר רק המשיך להתעצם. כבר בגיל 25 אני מורה יחידה בכיתה מלאה תלמידי תיכון שלא רחוקים בהרבה מהגיל שלי. איך מתמודדים עם התלמידים? איך מנהלים כיתה? איך גורמים לתלמידים לכבד ולהקשיב? התשובה פשוטה: מדברים בשפה שלהם.

יחד עם תמיכה בהתמחות שעברתי, הן מהמנחות והן מחברי הקבוצה, צעדתי אל עבר עולם חדש לחלוטין עבורי, וניסיתי ליישם את הגישה בה אני תומכת ולדבר איתם בשפה שלהם. את לימודי הכימיה ניסיתי לגוון עם מעבדות, משחקים לימודיים שונים, פעילויות רבות והשיא היה – בניית חדר בריחה לימודי כימיה, במסגרת תכנית 30 / 70 ללמידה משמעותית של משרד החינוך. כל זאת, לצד יזם מהתעשייה ובתמיכת מרכז המגמה ומנהלת אשכול הפיס ובליויי תקצוב מהרשות המקומית.

את ההכונה והתמיכה (רגשית וקוגניטיבית) קיבלתי בסדנת ההתמחות בהוראה (סטאז'). ראשית, זכינו להרצאות האורח המגוונות במסגרת ימי עיון (ארגון המורים, משרד החינוך ומרצים מן החוץ) ואלה תרמו להיכרותנו עם המערכת וקבלת מושג לגבי האופן בו היא מתנהלת. בנוסף, המפגשים בסדנת הסטאז' היוו כתובת בה שולבו התיאוריה והעשייה בשטח בפועל. במהלך השנה הזו, התאפשר לי מעבר חלק עד מידת האפשר מתפקיד הסטודנט אליו הייתי רגילה בשנים האחרונות לתפקיד המורה, וכל זאת תוך שיתוף במקרים שחוינו מהמציאות והתייחסות אליהם בדיון קבוצתי פורה ובאמצעות משחק, ובעקבות כך מציאת כלים יישומיים להתמודדות עתידית על ידי חברי הקבוצה והמנחות. ביצענו סימולציות, צפינו בסרטונים רלוונטיים וכך נחשפנו לנקודת מבט נוספת על עבודתנו ובשל האווירה הנעימה הייתי פתוחה לביקורת שניתנה ומכאן השתדלתי ללמוד ולהתמקצע.

השנה לא הייתה פשוטה כלל, אך נראה שבגישה הנכונה ובתמיכה הנכונה – אפשר להפוך כל קושי לאתגר, וללמוד מהכול. להתחבר לתלמידים, להוות דמות אליה הם פונים בשאלות ומשתפים בחוויות, לעזור להם כשקשה ולעמוד לצדם ללא ויתור בעודם מתפתחים ובסופו של דבר אף מצליחים להגשים את שאיפותיהם.

בהוקרה והערכה רבה,

אלינה רינדין

בוגרת שנת התמחות בהוראה (כימיה)